

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГА З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Богдановський І.В.

*аспірант кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту
Запорізького національного університету,
Запоріжжя, Україна*

THEORETICAL BASE OF READINESS OF TEACHERS OF PHYSICAL EDUCATION TO WORK WITH CHILDREN OF PRESCHOOL AGE

Bogdanovsky I.V.

*graduate student of the theory and methodology of physical education and sport Zaporizhzhya National University,
Zaporizhzhya, Ukraine*

АНОТАЦІЯ

Досліджується проблема підготовки педагога з фізичного виховання до роботи з дітьми дошкільного віку з урахуванням вихідного психологічного, анатомо-фізіологічного та функціонального стану їх організму. Пропонується структурно-педагогічна модель формування готовності викладача до застосування дозованих фізичних навантажень з елементами спортивних ігор. Отримані дані свідчать, що систематичне проведення цих заходів позитивно впливає на фізіологічні процеси організму дітей та підвищує їх адаптивні можливості.

ABSTRACT

The problem of teacher training in physical education to work with preschool children given initial psychological, physiological and anatomical and functional condition of the body. Proposed structural model of pedagogical readiness of the teacher to use graduated exercise with elements of sports. These data suggest that the systematic these activities positively affect the physiological processes in children and increase their adaptive capacity.

Ключові слова: підготовка педагога, фізичне виховання, діти, дошкільний вік, спортивні ігри.

Keywords: teacher training, physical education, children, preschool age, sport games.

Дані спеціальних поглиблених досліджень [1] свідчать про те, що зі здоров'ям дітей, особливо дошкільного віку, склалася несприятлива ситуація. Потрібно підкреслити наступні особливості негативних змін здоров'я дошкільників у сучасних умовах: стрімке зростання числа хронічних соціально значимих хвороб; зниження показників фізичного розвитку (децелерація і трофологічна недостатність); зростання психічних відхилень і граничних станів; зростання порушень у репродуктивній системі; збільшення кількості дітей, що відносяться до груп високого медико-соціального ризику [2].

В основі погіршення здоров'я лежить цілий комплекс соціально-економічних причин, серед яких не останню роль відіграють недосконалість існуючої системи медичного обстеження дітей; погіршення якості харчування; «техногенні перевантаження» у результаті промислового забруднення навколишнього середовища; зменшення обсягу профілактичних програм; зростання стресових ситуацій у повсякденному житті дітей; недосконалість системи психолого-педагогічної підтримки дітей дошкільного і раннього віку із

соціально неблагополучних родин; відсутність ефективних освітніх програм, спрямованих на формування в дітей культури здоров'я і сприятливих їхньому гармонічному розвитку фізичних навантажень [3; 4].

При цьому, на сьогодні однією з необхідних умов успішного економічного і соціального розвитку нашої держави є високий рівень здоров'я та працездатності всього суспільства й, у першу чергу, зміцнення здоров'я й зниження захворюваності дітей дошкільного віку – майбутнього трудового, спортивного та інтелектуального потенціалу держави.

Також відомо, що рівень здоров'я та природні задатки необхідно враховувати, наприклад, при виборі певного виду спорту для дитини. Високих результатів можна досягти тільки в тому випадку, якщо фізична підготовка розпочата вчасно. Науковці вважають, що «всі фізичні якості є вродженими, тобто дано дитині у вигляді природних задатків, які необхідно розвивати і вдосконалювати, і тоді процес природного розвитку набуває спеціально організований, тобто педагогічний характер» [5].

Тому виникла необхідність вести пошук нових підходів в питаннях формування здоров'я, в організації процесу фізичного виховання в дошкільних навчальних закладах, саме тих соціальних структур, які в основному визначають фізичний розвиток і рівень здоров'я дітей.

Вихід з ситуації, що склалася можливий при впровадженні в дитячий сад програм сприяння зміцненню здоров'я вихованців, у створенні умов, що сприяють повноцінному фізичному і психічному розвитку дітей, а саме – застосуванню спортивних ігор.

Головна роль в дошкільному закладі належить вдосконаленню системи організації цього виду фізичного виховання, встановленню взаємозв'язку всіх ланок, наступності з попередніми із наступними етапами роботи.

В зв'язку з актуальністю даної проблеми метою нашого дослідження стало створення структурно-педагогічної моделі формування готовності викладача до застосування дозованих фізичних навантажень з елементами спортивних ігор серед дітей дошкільного віку в умовах дитячого садочка.

Для досягнення мети нами були поставлені наступні завдання дослідження, а саме – вивчення літературних джерел за темою дослідження; визначення особливості та значення фізичного виховання для різнобічного розвитку дитини дошкільного віку; ознайомлення з досвідом роботи викладачів з фізичного навчання дошкільного закладу; запропонувати запровадити елементи спортивних ігор до занять з фізичного виховання та зробити певні висновки.

Об'єктом дослідження при цьому став процес фізичного виховання дітей дошкільного віку. Предметом дослідження – особливості застосування спортивних ігор в процесі фізичного виховання на заняттях фізичної культури.

Гіпотезою нашого дослідження передбачалось, що вмиле використання та врахування особливостей застосування спортивних ігор на фізкультурних заняттях допоможе поліпшити фізичний розвиток і зміцнити здоров'я кожної дитини.

При цьому, ми вважали, що саме спортивні ігри можуть сприяти гармонічному психофізичному розвитку дитини та поліпшити її здоров'я через:

- природну біологічну потребу дитини в русі;
- розвиток і тренування всіх систем і функцій організму дитини через спеціально підібрані для дошкільного віку спортивні ігри та фізичні навантаження;
- формування навички в різних видах рухів;
- сприяння розвитку рухових якостей і здібностей дитини;
- стимулювання функціональних можливостей дитини;
- активізування дитячої самостійності та вміння грати в команді;

створення оптимальних умов для різнобічного розвитку дітей: пошуку адекватних форм поведінки, активізації розумової діяльності, формування позитивних емоційних і морально-вольових проявів дітей.

Дослідження проходили під гаслом – головне завдання фізичної активності дитини дошкільного віку (4-6 років) є освоєння нових рухів, головним чином з арсеналу вправ спортивного характеру. Новий напрям фізичного тренування в цей період – постановка мети при виконанні окремих вправ, а саме – пробігти швидко, метнути далеко, потрапити м'ячем у мішень, далеко стрибнути, точно відтворити рух, швидко відреагувати на команду.

Діти в цьому віковому діапазоні знаходяться напередодні інтенсивного розвитку координаційних здібностей, який відбудеться у них на наступний рік. Підготовка до цього дуже відповідального моменту для розвитку моторики людини становить основу цільової програми фізичного виховання дітей 6 років.

У цей період триває активний розвиток рухових здібностей: сили, швидкості, спритності, гнучкості – і вдосконалення раніше освоєних видів рухів. Дедалі більше місця в тренуванні починають займати рухи, виконання яких пов'язане з включенням в активну роботу великих м'язових груп рук, ніг, живота і спини.

До структурно-педагогічної моделі формування готовності викладача фізичного виховання до застосування дозованих фізичних навантажень ми вважали за потрібне віднести:

- дотримання основних засад теорії та методики фізичного виховання і спорту;
- визначення психологічного, анатомофізіологічного та функціонального вихідного стану організму дітей дошкільного віку за відповідними їх віковим нормам діагностичними методиками;
- визначення рівня здоров'я та наявність перенесеного захворювання;
- врахування віку дитини та вподобань дітей щодо конкретного виду спортивних ігор;
- орієнтуватись на матеріально-технічне забезпечення дошкільного закладу та пору року.

Висновок.

Розроблена структурно-педагогічна модель формування готовності викладача до застосування дозованих фізичних навантажень з елементами спортивних ігор є необхідним супроводом фізичного розвитку і оздоровлення дітей дошкільного віку. Вона не тільки дозволяє на ділі здійснити індивідуальний підхід до кожної дитини, а й залучити до спільних зусиль з оздоровлення дитячого організму і підвищення їх фізичної підготовленості; стимуляції самореалізації кожного і взаємозбагачення всіх дітей під час командної гри. Модель системи взаємодії сприяє створенню мікроклімату, в основі якого – повага до особистості

дитини, турбота про кожного, довірчі відносини між дітьми. В результаті забезпечується взаємозв'язок всіх складових здоров'я – фізичного, психічного, функціонального. Що в свою чергу сприяє досягненню мети фізичного виховання, яка передбачає виховання здорової всебічно гармонійно фізично розвиненої дитини.

Перелік посилань:

Дудіна О.О. Ситуаційний аналіз стану здоров'я дитячого населення / О.О. Дудіна, А.В. Терещенко // Вісник соціальної гігієни та охорони здоров'я України, 2014. – 2 (60). – С. 49-57

Щорічна доповідь про стан здоров'я населення, санітарно-епідеміологічну ситуацію та результати діяльності системи охорони здоров'я України / за ред. Квіташвілі О.; МОЗ України. – Київ, 2015. – 460 с.

Апанасенко Г.Л. Охрана здоровья здоровых: постановка проблемы в Украине / Г.Л. Апанасенко // Укр. Мед. Часопис. – 2009. – № 4 (72). – С. 122-124.

Воронцова И.Л. Особенности физического воспитания детей дошкольного возраста / Воронцова И.Л., Прокопьев Н.Я. // Молодой ученый. – 2014. – №2. – С. 305-309.

Глазырина Л.Д. Методика физического воспитания детей дошкольного возраста / Глазырина Л.Д., Овсянкин В. А. – М.: Владос. – 2001. – 176 с.

References

Dudina O.O. Situatsiyny analiz will Zdorov'ya Kindergarten population / O.O. Dudina, A.V. Tereshchenko // News sotsialnoї gigieni that receptionists Health Protection of Ukraine, 2014. – 2 (60). – P. 49-57

Schorichna dopovid Health Protection about the camp population, sanitarno-epidemiologichnu situatsiyu that result diyalnosti Sistemi receptionists Health Protection of Ukraine / ed for. About Kvitashvili; Ministry of Health of Ukraine. – Kyiv, 2015. – 460 p.

Apanasenko G.L. Health healthy: problem in Ukraine / G.L. Apanasenko // Ukr. Honey. Chasopis. – 2009. – № 4 (72). – P. 122-124.

Vorontsov I.L. Features of physical training of children of preschool age / Vorontsov I.L., Prokopiev N.Y. // Young scientist. – 2014. – №2. – P. 305-309.

Glazyrina L.D. Technique of physical training of children of preschool age / Glazyrina L.D., Ovsyankin V.A. – М.: Vlados. – 2001. – 176 p.

ДО ІСТОРІЇ ЕСПРАНТО-З'ЇЗДІВ У РОЗВИТКУ ЕСПРАНТО-РУХУ (ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ)

Клименко Ю. А.,

кандидат педагогічних наук,

Уманський державний педагогічний університет

імені Павла Тичини,

Умань, Україна

THE HISTORY ESPARANTO-RALLY IN DEVELOPMENT ESPERANTO MOVEMENT (EARLY XX CENTURY)

Klimenko Julia

Ph.D.,

Uman State Pedagogical University named Paul Tychynе,

Uman, Ukraine

АНОТАЦІЯ

У статті розкрито історію есперанто-з'їздів у розвитку есперанто-руху на початку ХХ століття.

Есперанто – міжнародна мова, соціально-культурний феномен, універсальний засіб міжкультурного діалогу і людського взаєморозуміння в загальносвітовому масштабі. Її творцем є Людвік Лазар Заменгоф (1859 –1917) – польський лікар-окуліст, лінгвіст і поліглот, автор праць в галузі інтерлінгвістики, активний громадський діяч.

Цікавою сторінкою в історії вітчизняного есперанто-руху є форуми есперантистів, серед яких – Другий Всеросійський з'їзд есперантистів, який проходив в Києві 4-6 серпня 1913 р.

Мета статті – розкрити історію організації і проведення Другого Всеросійського з'їзду есперантистів (Київ, 4-6 серпня 1913 г.) в контексті розвитку вітчизняного есперанто-руху.

Другий Всеросійський з'їзд есперантистів (Київ, 4-6 серпня 1913 р.) відіграв важливу роль у розвитку вітчизняного есперанто-руху. Своєю багаторічною історією есперанто (і як мова, і як рух його прихильників) підтвердило право претендувати на роль універсального засобу міжкультурного діалогу і людського взаєморозуміння в загальносвітовому масштабі на основі толерантності – як єдності в різноманітті, повазі, сприйняття і розуміння різноманіття культур нашого світу, форм самовираження і самоствердження людської особистості.